

[Socialministeren.]

lange løb vil give de bedste resultater. Gennem en vejledning til kommunerne vil jeg søge at sikre, at hjælpen ydes efter samme retningslinjer, som i dag følges af direktoratet.

Som en særlig form for personlig bistand kan der efter de gældende regler ydes støtte til dækning af udgifter til medhjælp for invalider i kollektivboliger. Også kollektivboliger for folkepensionister er nu ved at blive mere almindelige, og da de ældre, der bor i kollektivboliger, kan have behov for sådan medhjælp, foreslås bestemmelsen udvidet til at omfatte folkepensionister.

I de tilfælde, hvor den nævnte bistand og vejledning ikke slår til på grund af pensionistens helbredsstand eller forhold i øvrigt, er det påkrævet, at pågældende søger optagelse på et alderdomshjem eller et plejehjem. I disse tilfælde er det af største betydning, at der gives pågældende en omhyggelig orientering om hans økonomiske stilling efter optagelsen på hjemmet samt gives besked om hjemmets husorden. Et egentligt ordensreglement, som hidtil har været krævet på hjemmene, anser jeg for utidsvarende og foreslår derfor bestemmelsen herom ophævet.

Sideløbende med den mere tekniske bistand og vejledning må omsorgsarbejdet med at opmuntre og aktivisere de ældre udvikles. Der er overalt i landet en voksende interesse for opgaven, og der er udvist et prisværdigt initiativ både af kommunerne og af private organisationer med hensyn til at finde nye veje i arbejdet.

Det er af socialforskningsinstituttet påpeget, senest i publikationen om de ældres arbejde og tilbagetrækning, at der selv blandt personer højt oppe i årene synes at være et behov for aktiverende omsorgsarbejde, og dette bekræftes også af erfaringerne fra udlandet.

For at opmuntre til en stadig udbygning af arbejdet foreslår jeg at ændre refusionsreglerne, således at halvdelen af kommunernes udgifter til det typiske omsorgsarbejde kan afholdes af pensionslovenes rådighedsbeløb og dermed anmeldes til refusion som udgifterne til pension. Der skal derfor ikke som nu gives refusion inden for det beløb, der bevilges på finansloven, men der bliver

ingen anden grænse for adgangen til refusion end den grænse, der dannes af rådighedsbeløbet.

Jeg henviser i øvrigt herom til bemærkningerne til lovforslaget og skal blot fremhæve, at det foruden statsrefusionen af udgifterne til det lokale omsorgsarbejde vil være nødvendigt, at der fortsat på de årlige bevillingslove stilles et vist mindre beløb til rådighed til støtte til f. eks. forsøgsarbejder, oplysningsarbejder eller behovsundersøgelser.

Formerne for omsorgsarbejde rækker vidt, fra klubarbejde af underholdende art, besøgsordninger og igangsættelse af hobbyvirksomhed til tilbud om rekreationsophold og deltagelse i højskolelignende aktiveringskurser.

Endvidere forsøges det at drage også de alvorligst handicappede hjemmeboende ind i omsorgsarbejdet gennem oprettelse af dagcentre, hvor de pågældende får mulighed for at udvikle deres interesser. Udgifterne hertil har hidtil været afholdt efter de almindelige regler om støtte til omsorgsarbejde. Under hensyn til arten og størrelsen af rekreationshjem og daghjem finder jeg det imidlertid rigtigst at lægge opførelsen og driften af disse virksomheder i fastere rammer. Jeg foreslår derfor, at oprettelsen af disse institutioner skal godkendes, og at der, som det finder sted for alderdomshjem og plejehjems vedkommende, fastsættes en refusionstakst for udgifterne.

Med hensyn til det egentlige plejehjems- og alderdomshjemsbyggeri er der inden for adskillige amter bygget hjem i overensstemmelse med en af amtet i samarbejde med kommunerne udarbejdet plan.

Jeg anser det for værdifuldt, at dette samarbejde fortsættes, således at der foretages en vurdering af behovet for nye hjem inden for et større område end den enkelte kommunes.

Jeg har med stor interesse set, at flere amter har udsendt en redegørelse for resultatet af deres undersøgelser med forslag om samarbejdsformerne. Jeg har ikke ment det rigtigst i loven at foreslå bestemte regler for dette samarbejde eller at tillægge socialministeriet beføjelser til at gribe ind. Jeg har regnet med, at interessen for at løse opgaverne rigtigst er så stor, at kommunerne og